

بررسی اثر دور آبیاری و گونه بر فاکتورهای رویشی دیو خار

معصومه زیان برجکی^۱، علی تهرانی فر^۲، محمدرضا جوهرچی^۳، حسین نعمتی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد رشنه باغبانی دانشگاه فردوسی مشهد

۲- عضو هیات علمی گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه فردوسی مشهد

۳- عضو هیات علمی پژوهشکده علوم گیاهی دانشگاه فردوسی مشهد

این تحقیق برای اولین بار در ایران بر روی دو گونه از بوته مرتعی دیو خار، که یک گیاه بومی خشک ایران است، در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی مشهد انجام شد و تاثیر دور آبیاریهای مختلف بر روی فاکتورهای رشدی این گیاه با رویکرد کاربرد دیو خار بعنوان پرچین فضای سبز، مورد بررسی قرار گرفت. این پژوهش بصورت طرح آزمایش کرتهاى خرد شده بر مبنای طرح بلوک کاملاً تصادفی در ۳ تکرار انجام شد. دور آبیاری در ۳ سطح شامل ۱: دور آبیاری ۸ روزه، ۲: دور آبیاری ۱۶ روزه، و ۳: عدم آبیاری بعنوان کرت اصلی بود و گونه در ۲ سطح بعنوان کرت فرعی، در نظر گرفته شد.

نتایج تجزیه آماری نشان داد که دور آبیاری بر روی فاکتورهای رشدی گیاه شامل ارتفاع، سطح برگ، وزن مخصوص برگ، وزن تر و خشک برگ و ساقه دارای اثر معنی داری بود. با افزایش دور آبیاری از ۱۸ روز به ۱۶ روز فاکتورهای ارتفاع بوته، سطح برگ، افزایش قطر ساقه، وزن تر برگ و شاخه در گونه کام تیغ و در گونه گرگ تیغ فاکتورهای وزن تر شاخه، وزن خشک شاخه، وزن مخصوص برگ تفاوت معنی

داری نداشتند سایر فاکتورها دارای اختلاف معنی داری بین دور آبیاری ۸ روز و ۱۶ روز بودند. وزن تر برگ، وزن خشک برگ، سطح برگ، وزن مخصوص برگ در هر ۳ تیمار آبیاری در گونه کام تیغ نسبت به گونه گرگ تیغ بطور معنی داری بیشتر بود. با توجه به نتایج حاصل از این آزمایش بنظر می‌رسد گونه کام تیغ با دور آبیاری در تیمار ۱۶ روز یکبار می‌توان بعنوان یک گیاه مناسب در فضای سبز مشهد مورد استفاده قرار داد. ضمناً بروز خشکسالی و عدم آبیاری این گیاه با وجود فقدان آب، زنده می‌ماند.